

REDACTIA

Arad, Str. Anlich (Adam)

ABO MENTUL

Penru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se inapoiază.

ADMINISTRAȚIA
Arad, Str. Anlich (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1 și 2 garmen: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia-oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare puti-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori neînscrise nu
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

COMENTARIILE.

Am dat dinadins, pe larg, toate comentariile cu cari presa maghiară a însoțit vorbirea dela Arad a contelei Tisza.

Cititorii nostri au putut vedea, că ziarele dominate de adevărat spirit maghiar, cum e „Nagyvárad Napló“, organul tiszaștilor, „Egyetértés“ și „Budapesti Hirlap“, scriu un numai cu simpatie despre Români, recunoscându-le valoarea și solicitând frăția noastră, ca ceva indispensabil pentru încheierea statului ungar, dar și mărturisesc o mulțime de slabiciuni d'ale Ungurilor, slabiciuni cari în trecut au făcut cu neputință ori-ce apropiere între cele două neamuri.

E o trăsătură a firii maghiare să fie nu numai expansivă, dar în momente de emoțiune, să fie chiar și de-o extremă sinceritate.

Sunt însă între ziarele maghiare unele dominate nu de spirit sincer maghiar, ci de spiritul speculativ al indivizilor fără neam și fără țeară. Acesta totdeauna, când e vorba de naționalități, licitează în sus. Se arată apoi nu numai neîncredători, dar cu o vedită răutate reamânesc Maghiarilor toate primejdiile imaginare ce ar putea să se nască îndată ce politica dominantă s'ar abate numai cu un fir de păr de pe calea prin care a reușit d'a binele să înstrăineze naționalitățile.

Și cu prilegiul așa zisei „Infrățiri dela Arad“, foile maghiare redactate de patrioții nebotezați se arată foarte îngrijate. Nu uita îndeosebi să spună, că prietenia Maghiarilor și bunăvoința stăpânirii numai așa o putem merita, dacă ne vom lăpăda de iredentism, de Ligă și alte lucruri primejdioase, inventate, la vremea lor, parte pentru a motiva, parte pentru-a scuza nenorocita politică șovinistă.

Tot aceste ziare mai scriu apoi, că pentru a se schimba în actualul sistem de tractare a naționalităților, în primul rând noi trebuie să ne schimbăm, să nu ne mai arătăm agresivi față de statul unitar național maghiar.

Nici nu trebuie poate să accentuăm, că pe cât de bună impresie fac între Români mărturisirile sincere ale adevăraților Maghiari, pe atât ne dăm seama, că învinuirile nouilor patrioți sunt numai insinuări răutăcioase.

Rău ori bine, dar' e fapt, că noi ne-am susținut aici și am progresat chiar și când din partea stăpânirii numai prigoniri am îndurat. Ne-am dat seamă însă, că suntem aici un element de viață, și când amicul nostru Mihail Veliciu a zis în toastul său că și pe alte terene ale vieții publice am putea să ne valorăm și să aducem folos patriei, a înțeles desigur terenul politic. Contele Tisza, venind să ne ofere prietenia în interesul patriei, pe care numai în

alianță cu noi o consideră ca mergând spre întărire, a recunoscut și el importanța elementului român.

Nu poate fi deci vorba nici ca noi să căutăm, nici ca Ungurii să dea grație, ci cum a zis P. S. Sa Episcopul Popea: *să căutăm și unii și alții a ne înțelege în interesul bine priceput al patriei comune.*

Liga și iredentismul n'au deci ce să caute în disocție, ci dacă recunosc bărbății politici maghiari importanța elementului românesc, care alăturarea cu cel maghiar stă icuit între Slavii de Nord și de Sud, să creadă și aceea, că primejdia slavismului e cunoscută și peste Carpați, prin urmare că nu există nici partid, nici bărbat politic român, care să ne îndemne la iredentism, chiar când s'ar g'și între noi oameni cu asemenea înclinațiuni.

Nu poate fi vorba deci nici ca noi să ne schimbăm, pentru-că lupta noastră întreagă a fost numai luptă de apărare în contra atâtor agresiuni ale guvernelor maghiare. În Memorandele, în conferențe și întruniri n'am ținut la desființarea statului, nici ne-am ridicat împotriva nației maghiare, ci am combătut relele guvernelor, rele care aveam datoria să le descoperim tocmai pentru ca împreună cu noi, poporul maghiar să biclucescă și el, ca astfel să nu se creeze abiz artificial între fii aceleiași patrii.

Deosebit avem să ne ocupăm însă de articolul ziarului „Alkotmány“. E d'o răutate și perversitate, cum numai din partea unor jesuiți te poți aștepta.

Toată ura ce o are împotriva lui Tisza, o varsă și asupra noastră. Ca să-și strecoare această ură și în cititorii, îi dă motiv, ori mai bine, pretext, politic! Zice că anume noi Arădanii singuri am romanizat mai mulți Unguri de cât au maghiarizat Români Ungurii în toată țeara. Ungurul nu trebuie să aibă încredere nici într'un Român, fiind noi toți iredentiști îndrăciți, — eată părerea jesuiților.

Urmează apoi:

„Dar însuși eroul sârbărilor dela Arad, episcopul Goldiș a spus că modelul lui va fi Șaguna, creatorul în Ungaria al acelei societăți române, care în părțile locuite de Români și până în zilele noastre a împiedicat progresarea limbii, culturii, și ideii de stat maghiare. În același sens a vorbit și episcopul Popea și mai ales daco-românul Vasile Mangra, care cu mare pathos a enunțat că: *„biserica este fundamentul ori căruia stat și popor, în toate și totdeauna, și cine n'are biserică, n'are nici patrie“*... Foarte irumos din partea d-lui Mangra, pun însă rămășag o sută contra unul, că șiretul daco-român sub „biserica“ înțelege acea biserică gr. orientală, care și până azi este sufletul mișcărilor române dușmănoase Ungurilor“.

Credem că nu trebuie comentat, mai ales când vom spune, că în același articol (dela 3 August) jesuiții batjocoresc și osândesc și pe naționaliștii slovaci, numindu-i panslavii.

Ș'acești „poporali“ au ajuns în Dietă mai ales pe umerii Slovacilor și ai Șvabilor, și marii bărbăți dela Sibiu nu odată s'au gândit a cădea

la învoială cu ei... De altfel ceva comun au între dânsii: insultele ce au aruncat asupra bisericii române ortodoxe.

Aceste am avut de observat, în genere, la comentariile ce o parte a presei maghiare a făcut asupra ideilor schimbate între corifeul contele Tisza, și între veneratul prelat român Popea.

Presa slavă despre banchet. Ziarele slave cari ne sosesc, anume „Nár-Listy“ (cehă) „Nár. Noviny“ (slovac), „Branik“ și „Zastava“ (sârbești) toate se ocupă la loc de frunte cu vorbirile rostite la banchetul de instalare. Nota generală a tuturor este că nu prea cred în sinceritatea declarațiilor contelei Tisza, deși, mai ales ziarul cehic, recunosc importanța neobicinuitei pășire a contelei Tisza.

Congrua catolicilor și Români gr.-catolici.

„Unirea“ din Blaj, în numărul său de Duminecă, între altele, scrie, următoarele:

„Comisiunea de 27 emisă pentru pregătirea statutului de autonomie a catolicilor din Ungaria și-a terminat lucrarea. Contele Szapary Gyula, presidentul comisiunii a înaintat proiectul de statut congresului, care probabil se va convoca la toamnă. În scrisoarea sa contele are două pasaje, cari ne interesează foarte de aproape, și cari în traducere românească au următorul cuprins:

„In operatul nostru am fost cu mare atențiune, ca sfera de drept a statului catolic transilvan stabilită prin praxă îndelungată și prin lege să nu o restringem prin organismul, ce are să se înființeze pentru toată țara, și cu toate acestea și diecesa transilvană să fie reprezentată în congresul catolic general și sfera de activitate a autonomiei generale să se estindă și asupra părților ardeleni.“

„Comisiunea a luat la pertractare reprezentanțarea romano-catolicilor de rit grecesc aparținători provinciei arhiepiscopesti și mitropolitane de Alba-Iulia și Făgăraș, în care-și exprimă dorința, ca ei să fie lăsați afară din acest organism autonom regnicolar, respective ca autonomia provinciei arhiepiscopesti și mitropolitane gr. cat. de Alba-Iulia și Făgăraș să se organizeze separat. Comisiunea a aflat că această dorință nu se poate implini, pentru că omiterea romano-catolicilor de rit grecesc din acest organism regnicolar, s'ar opune reșcripțului preagrațios al Majestații Sale; și pentru-că interesul tuturor catolicilor maghiari pretinde, ca biserică noastră să rămână împreună în întregitatea sa în acest organism și ținem a fi chiar în interesul coreligionarilor nostri romano-catolici de rit grecesc, ca și ei să se facă părtași avantajilor autonomiei ce se va înființa.“

Aceste două pasaje arată o deosebită bunăvoință față cu diecesa romano-catolică transilvană, căreia i-se lasă neatinsă autonomia proprie, și numai în afaceri de interes general va fi reprezentată în congresul catolic regnicolar prin delegațiune emisă din sinul său, și o lipsă totală de sentiment față cu drepturile provinciei noastre mitropolitane, care și după praxă și după lege nu poate fi supusă bisericilor și persoanelor de rit latin din Ungaria.“

Presa străină

despre

vorbirea contelei Tisza.

„Neue Freie Presse“ foaia de seară, de la 4 August are din Budapesta o corespondență, căreia îi dă titlul: „Infrățirea maghiaro-română“. Corespondentul scrie:

„Deputatul dietal Ioan (!) Goldiș a fost de curând ales de episcop al Aradului, ear guvernul s'a grăbit a exopera decretul reșgesc, prin care alegerea aceasta a fost înțărîtă. Episcopul cel nou face parte din Dietă numai de puțină vreme; politicește nici odată n'a eșit la suprafață, și peste tot, nu se știa despre el mai mult, decât că se ținea de nuanța Românilor moderați cu simțăminte prietenești față cu Maghiarii, nuanță care este reprezentată prin câți-va deputați în staul partidului liberal.“

„Alaltăeri episcopul Goldiș fu instalat în scaunul său arhieresc. Cu prilegiul acestei festivități s'a întâmplat un cas din cele mai rari: între Maghiari și Români s'au schimbat cuvinte prietenești și calde stringeri de mână. Priveliștea înfătoșă un fel de infrățire, de care se arangează iute în toilul verii pentru a înțepeni apoi de regulă într'un frig gheșos, sub influința viscolelor aspre de eamnă.“

„Primul imbold către această apropiere îl dădu deputatul dietal, contele Stefan Tisza, care venise la Arad în fruntea unui deputațiunii a comitatului Bihorulul, pentru a lua parte la festivitățile de instalare și la banchetul arangiat în onoarea episcopului Goldiș. Imboldul așadar' a pornit dintr'o parte, care în ori-ce cas poate să pretindă de a fi luată în seamă. Contele Tisza zise în toastul său, că toți cei de față, aparțină ei ori-cărei naționalități, fie că s'ar folosi de idiomul ungar, ori de cel român, se călăuzesc în faptele lor de credință și alipirea către patria comună. El și colegii sei deputați, zise, au venit la Arad păstrunși de simțăminte de dragoste frățească și de prietinie, căci alegerea noului episcop este primul pas pătră realizarea unei idei pline de importanță. Națiunea maghiară a fost chemată și capabilă a-și sârba jubileul existenței sale de o mie de ani, numai în urma acelei împregiurări, că nici când ea n'a fost asupritorea celorlalte naționalități. Implinindu-și misiunea sa, a întemeia și a menține pe teritorul Coroanei sf. Stefan un stat unitar, națiunea ungară (?) are un aliat firesc: pe Români.“

„Bătrânul episcop din Caransebeș, Popea, a răsplătit tonul cordial al vorbirii contelei Tisza, dând expresiune opiniunii, că sar fi putut evita multe neînțelegeri, dacă principiile proclamate de contele Tisza ar fi fost totdeauna dătătoare de direcție în politica dominantă față cu naționalitățile. Dacă până acum unii despre alții judecau fals, de acum înainte ar trebui să-și întinză mâna de împăciuire.“

„Cea mai puternică lovitură a fost însă dată de Vasile Mangra, unul din conducătorii Românilor cu caracter mai radical,

dând expresie în toastul său părerii, că vorbele contelui Stefan Tisza ar fi avut efect transformator asupra politicii urmate față de naționalitățile, dacă, — ei bine, dacă ar fi fost grăite mai de cu vreme. Mangra a exprimat totdeauna și speranța, că cursul cel nou sub conducerea lui Széll va face să fie aplicate și pentru naționalitățile nemaghiare principiile: lege, drept și dreptate.

„Toate rapoartele ce sosesc din Arad conglăsuiesc în aceea, că aceste vorbiri preschimbate între Români și Unguri au avut efect ce aprindea inimile și emoționa pe cei de față. Aceasta o credem bucuros, căci o vorbă prudentă, rostită într'un ceas potrivit, poate face și în politică minuni, întocmai precum o expresie nepotrivită e în stare să producă cea mai gravă confuzie. Exemplul contelui Tisza învederează, cum ambele casuri de acestea pot să se producă. Ultima oară s'a auzit cuvântul lui în discuțiunea bugetară după căderea ministeriului Bánffy. Tocmai pe vremea aceea, când în Ungaria ajunseră la culme sforțările pentru a scăpa cât se poate mai curând de stări anticonstituționale și când opera aceasta anevoioasă reușise, contele Stef. Tisza ținu de cuvânt și cu cale, vorbind despre stările din Austria, a accentuat necesitatea, ca Ungaria, eventual, să se impace cu federalizarea Austriei. Vorbirea lui făcuse să se mire nu numai Nemții austriaci în lupta lor desperată; ea întăritase cu drept cuvânt și pe oameni politici dătători de ton ai Ungariei, cari n'au înaintat în oportunismul lor așa de departe, în cât să le fie tot atâta ori ce alcătuire de drept public s'ar închege în Austria. Și acum vedem, că același contele Tisza, care numai cu câteva luni înainte ar fi pășit cu inimă ușoară peste cadavrul constituției austriece, țintește împăciuire cu Românii, spre a-i câștiga pentru statul unitar maghiar și a-i feri de ori ce posibilitate în viitor a unei federalizări.

„Nu prea vedem legătură logică între aceste două declarațiuni foarte mult remarcate ale aceluiași om politic; și totuși trebuie să existe un asemenea *nex causal*, căci contele St. Tisza nu este om de inspirațiunii năpraznice și de sărituri logice. El procedează în totdeauna cu precauție bine stabilită și după un plan bine încheiat. Intinzând Românii mâna de împăcare, el știe foarte exact, ceea-ce voiește; chiar să nu fie altceva, decât numai a strînge prietenii și aderenții pentru viitoarele acțiuni pe un teren ce până acum sta închis.

„Nimbul contelui a suferit mult în urma campaniei contra lui Bánffy; se vorbește despre dînsul, desigur pe nedrept, că

în forul său interior hrănește simțăminte dușmănoase față cu deținătorii actuali ai puterii. St. Tisza este un factor, de care trebuie să se țină seamă în sinul partidului liberal, câtă vreme el stă acolo; un factor, de care ar trebui să se țină deosebit de mult seamă, dacă împregiurările l'ar împinge, a părăsi cadrele majorității și a se pune pe punctul de vedere opozițional. Despre aceasta nici vorbă nu este, ear' cei ce împing spre ruptură (cu Tiszaiștii), fac un serviciu prost bărbatilor cursului celui nou. Talente de rangul și valoarea contelui St. Tisza sunt tot așa de rare în Ungaria, ca și în alte țări, ear' a-i delătura în mod meșteșugit delă validitate, înseamnă a aduce pagubă intereselor generale.

„Și dl Széll, care, conștiu de datorință, privește aparițiunile vieții publice dintr'un loc de observare mai înalt, nu va avea decât mulțumită pentru contele Tisza, că a vorbit pe deplin în sensul noului curs despre chestiunea naționalităților, care trebuie tractată cu atâta îngrijire aproape penibilă.

„Una din cele dintâi acțiuni ale actualului șef de cabinet a fost, că a disolvat secțiunea naționalităților din presidiul ministerial, înființată de Bánffy cu mare tărboboiu, secțiune, care umbra în rîndurile naționalităților ca o *Hermandada* (zeița polițienească). Faptul disolvării a fost cu minte și drept. Tot așa precum statul unitar maghiar are drept presupunere numai o națiune politică unitară și care este dator a tracta cu toți cetățenii statului *deopotrivă*, — întocmai așa principiul acesta conducător apare călcat îndată ce recunoaște cineva *afaceri deosebite ale naționalităților*, și deschide pentru ele o secțiune deosebită. Cele dintâi aderări la principiile politice proclamate de dl Széll, în programul său, veniseră de pe teritoriul locuit de Sași; imediat după aceea se iviseră svonuri, deși numai simptomatice, că Românii vor părăsi politica pasivității. Sârbii și Slovaci sunt liniștiți, de când nu mai sunt băgați în secțiune separată, ci sunt tractați ca cetățenii *deopotrivă* atât în cele bune, cât și în cele rele.

„Incidentul din Arad nu trebuie atribuit decât o anumită măsură de interes; lucru pripit ar fi a-i atribui mare însemnătate. Nainte de toate este de observat, că Românii din comitatul Bihorului și în părțile sudice ale Ungariei nu sunt așa de porniți spre agitațiunii daco-române, precum sunt conștienții lor din Ardeal. Câtă vreme Românii vor ține la programul lor național din Blaj, care reclamă pentru ei o individualitate de drept public, — ei n'au pășit

pe cărarea, ce duce la recunoașterea statului unitar maghiar. Pe de altă parte, câtă vreme bărbatii politici români vor urma îmboldurilor Ligei din București, până atunci nu poate fi vorba la ei, că gravitează spre Budapesta. Trecerea trebuie să se opereze încetinel, și spre scopul acesta incidente ca acela din Arad sunt foarte bine venite. *Schimbarea de sistem în România*, începutul decadentei Ligei în propria țară, sunt momente, la oaltă luată, a căror însemnătate și efectul trebuie mult apreciate.

„Politica urmată de actualii deținători ai puterii în Ungaria se va feri, desigur, a aștia, cu totul fără trebuință, susceptibilitatea Românilor, precum aceasta s'a întâmplat cu privilegiul ultimei visite a regelui Carol în Budapesta.

„Legea cea nouă a congruiei, din contră dă guvernului în mână mijloace a interveni în mod domolitor și ajutător, căci, dat fiind nivelul cultural încă necrezat de scăzut al țeranului român în multe părți, preotul ce se află în lipsă este om sfânt și important. Dl Dr. Wlassics va aplica această lege desigur conform intențiunilor, din obârșia cărora ea a isvorit, adică: nu a verbui printre popi niște aderenți fără preț al statului ungar, ci a face și pe Românii prin blândețe și dreptate, să simtă binefacerile ce le oferă statul. Eacă de ce e vorba și unde e rostul lucrurilor. Puterea verbuitoare a statului se manifestă în capacitatea adhesivă a instituțiilor sale; statul însă numai el singur este incapabil a deservi această operă, dacă societatea nu merge împreună cu el. Izolarea socială, exclusivismul național — trebuie să înceteze. Eacă în care privință vorbirea contelui St. Tisza a făcut un bun început, eacă care e meritul ei.”

INAINTE DE CATASTROFĂ.

Înainte de asta cu 50 de ani și în preajma depunerii armelor din partea revoluționarilor unguri în mâinile Rușilor la Șiria, eacă — după rapoartele maghiare — ce s'a petrecut în ziua de

3 August 1849.

Lupta dela Comorn. — Generalul Klapka năvălește din cetatea Comornului asupra armatei austriece și o alungă din giurul cetății. Lupta se începe la oarele 2 1/2 în zorile zilei. Colonelul honvezeș: Assermann atacă la Almás trupele împărătești de sub comanda contelui Sternfeld, care se retrage până în Bacfa. Tot atunci colonelul Kosztolányi și vice-colonelul Krivácsy dau năvală la Mocsa asupra

Austriacilor și garda acestora cade prinsă în mâinile maghiarilor. Cu privilegiul acestui atac 2750 de boi și o mare cantitate de ovės, destinate pentru tabăra lui Haynau, ajung în mâinile husarilor.

După aceasta o nouă luptă se pornește la Herkál și Acs, unde generalul Coloredo își concentrează trupele, pentru a recuciri șanțurile perdute. După o luptă de o oară, colonelii honvezești Schulz și Janik alungă pe Austriaci, cari, lăsând în urma lor tunuri, arme și muniție, se retrag până la Csalloköz, dărîmînd și podul înderătul lor. — Perderea Austriacilor se socotește la: peste 1000 morți și răniți, 30 tunuri, 3600 puști, 700 măzi de iarbă de pușcă, mulțime de muniție și un mare număr de prizonieri.

Infrângerea dela Uj-Szeged. — Haynau comandează din Seghedin un atac împotriva lui Dembinszki, pentru a ocupa trecerea peste Tisa și pentru reconstruirea podului peste acest fluviu. Mai multor trupe de Ruși și Austriaci, după ce reconstruiesc podul, le succede să treacă peste Tisa de cealaltă parte. La început trupele maghiare din Uj-Szeged resistă cu noroc atacurilor austriece comandate de generalul Benedek, la urmă însă sunt bătute. Seara prin întunec Maghiarii își cearcă din nou norocul, dar și a doua oară sunt bătuti și alungați până la Szöreg, cu însemnate perdeți de brațe și muniție. Intre răniții austriaci sunt și trei generali: Lichtenstein, Benedek și Cordon. — Cel mai puțin norocos a fost de astădată generalul împărătesc Remberg, care, voind să-și treacă la Canija-vechie oștirea peste Tisza, fu atacat de trupele maghiare de cealaltă parte a Tiszei. O înverșunată luptă de tunuri a ținut între beligeranți până la miezul nopții și astfel Remberg a fost împedat în planul său de a-și trece trupele în acea noapte.

AVIS!

Rugăm pe toți abonenții foii noastre, cari sunt în restanță ori nu și-au reînnoit abonamentul să grăbească a-și achita datorita. În cas contrar li-se va întrerupe trimiterea pe mai departe a ziarului.

ADMINISTRAȚIA.

NOUȚĂ!

Arad, 8 August a. 1899.

Știre personală. Prea Sântia Sa Dl Episcop al Caransebeșului, *Nicolae Popea*, reîntors Mercuri seara dela Arad la Caransebeș, a plecat Vineri dimineața (4 August n.) cu trenul accelerat la Karlsbad.

*

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI“.

ULTIMELE SCRISORI ALE LUI

JACOPO ORTIS (36)

Traducere de

LUCRETIA RUSSU ȘIRIANU.

N'am voie să-mi continuu nici măcar călătoria. Mă hotărîsem să merg la Roma și să cad în genunchi înaintea reliquiilor oamenilor noștri mari. Dar' îmi refuză certificatul. Cel pe care mi-l'a trimis mama, e numai pentru Milano; și aici m'au inundat cu mi de întrebări, par' că aș fi venit să sigilez o conspirație. Poate că au dreptate; dar' le voi răspunde mâine, prin faptul că plec. — Așa suntem noi Italianii, ca toți fugarii și străinii de aici, abia ne-am depărtat de țerșoara noastră, și nu ne mai apără nici spiritul, nici renumele, nici obiceiurile nepătate; și vai ție, dacă îndrăznești să arăți și numai un atom de curagiu! — O, spune-mi, Lorenzo, ce loc de refugiu ne mai rămâne! Recolta noastră a îmbogă-

țit pe asupritorii noștri; dar' câmpurile noastre nu dau adăpost, nici pâne nenumăraților Italianii, pe cari revoluția i-a alungat de sub cerul țerii lor! Ce loc de refugiu ne rămâne așa dară, afară de pustie și mormânt? — Numai răutatea! Cine însă se deosește, poate că trăește mai mult, dar' spre rușinea lui proprie, și batjocorit chiar de acei tirani, cărora li-s'a vîndut, și cari îl vor vinde și pe el într'o zi.

Am cutreerat toată Toscana. Fiecare munte, fiecare câmp poartă urmele luptei, dintre frați, cari s'au bătut aici 4 secolii. Totuși cadavrele Italianilor nenumărați, cari s'au omorît reciproc, formează numai fundamentul tronului regesc și al papiei. M'am urcat pe Monte-aperto, pe care se mai vede o amintire palidă a taberei Guelfilor.

Abia se vedea zarea dimineții și în această liniște tristă, în acest întunec rece, în care toate neplăcerile vechi, cari au despiciat patria noastră, îmi apăsase greu inima — o Lorenzo al meu, înmărmurii și pîrlul mi-se ridică țeapăn. Cu voce amenințătoare și îngrijeată strigai de pe munte. Mi-se părea că din lanțul munților se coboară umbrele Toscanilor, cari s'au omorît reciproc. Veniau cu săbiile sânge-

roase și cu hafnele pătate. Vedeam cum se priviau cu pismă, tremurau de mânie și se încăreau și rupeau rănile vechi. — O, ce întru cine acest sânge? Fiul taie capul tatălui și-l scutură de pîr — și pentru cine această bae diavolească de sânge? Regii, pentru cari voi vă omorîți, își string mâinile în mijlocul furiei revoluției și și împart în pace armurile și bunurile voastre. — Urlînd mă scoborîi de pe munte și îmi întorsei privirea înapoi spre fugă.

Acele figuri fantastice, înspăimîntătoare mă urmăreau în tot locul — chiar și acum, dacă mă găsesc singur noaptea, simt acele fantome în giurul meu, și între ele pe cea mai îngrozitoare fantomă ce o cunosc numai eu. — Și de-ce, o patria mea, să te acuz și să te plîng mereu, căci n'am nici o speranță să-ți pot ajuta sau folosi vr'odată?

Milano, 27 Octomvrie.

Îți scrisesem din Parma, și pe urmă din Milano în ziua când sosii acolo. În săptămîna următoare îți mai scrisesem încă o epistolă lungă. De ce îmi sosește la așa de tîrziu peste Toscana, de unde eu am plecat deja în 28 Septemvrie? Îmi

vine suspect. Epistolele noastre au fost desfăcute! Guvernul se laudă cu siguranța situației și totuși violază secretul epistolar, cel mai scump tesaur. Opresc tînguirile liniștite și profanează asilul sfînt, el caută nenorocitul în inima prietenului seu. Bine! Aș fi putut prevedea acest lucru. Dar' călăii miserabili nu vor mai face vîntătoare asupra vorbelor și gândurilor noastre. Voi găsi un mijloc, ca în viitor să călătorească epistolele noastre neatinse.

Mă întreb de Giuseppe Parini? Tot mai are mândria veche, dar' mi-se pare gârbovit de bătrînețe și de timpurile grele. Când îi făcui o vizită, îl găsi pe pragul ușei, unde se țirise, ca să iasă la plimbare. Mă recunoscu și rîzîmîndu-se de băț îmi puse mâna pe umăr și-mi zise: „Vii să revezi acel armăsar sîlbatec, care mai simte în inima sa mândria veche a frumosei sale tinerețe, care însă la calea jumătate căzu gramadă și numai prin loviturile sorții se ridică eară. — Îi e frică să nu fie alungat de pe catedra sa, și, după studii glorioase de 60 de ani, să fie nevoit a cerși ca să nu moară de foame“.

Administrația Măcăului. Pe semne s'a pornit lucrul mai spre bine și în Măcău. — Ministrul president Széll, ca ministru de internă, a trimis vicișpanul comitatului Cenad o hârtie, în care cu cele mai aspre cuvinte condamnă administrația orașului și publicul însuși, atât din oraș, cât și din comitat pentru proverbiala nepăsare față cu treburile administrative. Provoacă pe vicișpanul și pe membrii administrației, ca în timp de trei luni să schimbe întreaga organizație de până acum a orașului și să-și facă și dinșiți regulamentele noi, ear' acestea imediat să le subștearnă ministrului.

Rectificare. În numărul de ieri al foii noastre pe pagina 1-a, în articolul: „Presa maghiară despre vorbirea contelui Tisza“, din greșeală s'a publicat „Nagyvárad“, ziarul țiszaștilor. Corect este: „Nagyvárad Napló“, ziarul țiszaștilor, din care am reprodus aprecierile asupra vorbirii contelui Tisza.

Promovări. Foia oficială publică următoarele promovări făcute în capitolul episcopesc gr. cat. de Lugos: Petru Pop, la statul de canonic lector, Benjamin Deusușan, canonic custode și Ioan Boroș, canonic cancelar.

Dela „Asociațiune“. În ședința sa lunară de Joi (3 August. n.), comitetul central al „Asociațiunii“ a statorit programul adunării generale dela Deva, împărțindu-l pe două zile: în ziua primă, înainte de prânz, deschiderea, constatarea delegațiilor, citirea raportului general și alegerea comisiilor necesare; după prânz citirea disertațiilor; în ziua a doua rapoartele comisiilor, stabilirea locului adunării viitoare și închiderea.

Monumentul episcopului săsesc. Biserica evanghelică săsescă din Sibiu în 19 August st. n. va desvîli în piața dintre biserică și gimnaziul săsesc de acolo un frumos monument marelui episcop săsesc Dr. G. D. Teutsch. În 18 August seara va fi o întrunire, o seară de salut în sala dela „Gesellschaftshaus“, ear' în ziua următoare (19 l. c.) va fi desvîlirea cu mare pompă a monumentului. La acea festivitate sunt invitate — zice „Telegraful Român“ — și autoritățile noastre bisericesti și mai mulți honorațiori de acolo.

Din Bucovina. Sub titlul: „Pățania mitropolitului Arcadie la Viena conform relațiilor oficiale“, „Patria“ din Cernăuți publică din Viena următoarea notiță: „Asupra distingerei mitropolitului Arcadie în Viena cursează o mulțime de versiuni. Așa istorisesc unii, că i s'a trimis o „scrisoare“ plină de amenințări înspăimântătoare, alții vorbesc de o „spânzurătoare“, altora earăși nu vrea să le iase „streangul“ din cap. Sunteam în p'ăcuta poziție de a sorvi acuma cu unele date pozitive, primite din gura comisariilor și agenților polițenești, carl au ajuns deja la desperare asudând șese săptămâni, fără să dea de urma culpabilului, cum zic ei, foarte rafinat. Inzădar s'a și canat până acum colonia și tinerimea română din Viena. E constatat numai, că mitropolitului Arcadie s'a trimis un „streang“, care, judecând după mărimea cutiei arătate unui membru al coloniei citat la poliție și după poveștile gazdelor și ale portarilor, trebuie să fie de o mărime „neobicinuită“. Cutia a trimis-o un domn, „fără barbă“, cu „mustețe“ și „pălărie sură“ prin un comisar (Dienstman) „Streangului“ era însă alăturată o scrisoare așa de vehementă, încât nu numai că a scos din srite pe Arcadie și pe familia domnului consilier aulic, ci umple și poliția cu furie turbată“.

„Principiile politice“ (după Dr. Fr. de Holtendorff) de Teodor V. Păvălian. Formatul 8° mare, cuprinsul 290 pagini, tiparul curat și cețet. Prețul 2 fl. A apărut în institutul „Tipografia“ din Sibiu. În cartea aceasta, de netăgăduită valoare literară, sunt tratate cu multă competență teme din domeniul politice, precum: Politica e — știință. Politica e — artă. — Conexiunea științei și a artei de stat în procesul politic. — Raportul dreptului pozitiv cu politica. — Conflictetele între manauarea dreptului și a politice practice. Raportul între morală și politică. — Scopurile ideale de stat. — Scopurile reale de stat. — Scopul de putere națională al statelor. Scopul de drept individual în stat. — Scopul social-cultural al statului. — Armonia scopurilor de stat.

O recomandăm cu căldură publicului român, iubitor de literatura științifică, în special însă celor-ee, conform poziției lor sociale, sunt chemați să fie conducători politici ai poporului nostru. De vânzare se află în librăria institutului, „Tipografia“ din Sibiu

Cutremur de pământ. Sâmbăta trecută dimineața un puternic cutremur de pământ s'a simțit în partea sud-vestică a țării mai ales în ținutul orașului Kaposvár, și de aci spre apus în orașele Völkersmarkt, Bleiburg și Klagenfurt. În Kaposvár s'a simțit pe la 7 ore 24 minute, și a ținut câteva secunde. În Klagenfurt s'a simțit mai târziu cu câteva minute și a durat două secunde, sguinduind ușile și ferestrele caselor. Mai puternic s'a simțit însă în orașul Völkersmarkt, pe la oarele 8 și 22 min. având direcția, cu un șgomot înflorător, de către sud-est spre sud-vest și ținând patru secunde. Păreții caselor au fost despicăți în mai multe locuri, ceasornice au fost oprite și țigla de pe coperișele caselor a căzut gramezi la pământ. Alte nenorociri însă nu s'au întâmplat.

Catastrofă oribilă. Abia acum se vestește din San-Francisco, că în noaptea spre 22 Iulie a. c. o groaznică erupțiune vulcanică s'a întâmplat în insula Havaji. 213 oameni au căzut jertfă acestei catastrofe. Craterul vulcanului, Manna-Loa, s'a prăbuit și lava lui ferbinte a nimicit toate plantațiunile de zahăr și cafea într'un ținut de mai mulți kilometri. Poporațiunea se află într'o miserie nespūsă. I-s'au trimis însă ajutoare din diferite părți, în sume de mai multe zeci de mii de dolari.

Inbileul unei expedițiuni austriace. Douăzeci și cinci de ani se implinesc de la reîntoarcerea marelui expedițiuni austro-ungare (Payer-Weyprech) la polul nord de pe pământul nou-descoperit Francisc-Iosif. Din acest privilegiu marina austro-ungară, după-cum se vestește din Pola — va arangea o sărbătoare iubilă, la care vor fi invitați toți oficerii și personalul, care au luat parte la acea expedițiune, și carl se află încă în viață. Dintre oficerii expediției trăesc încă: Payer, care e renumit azi și ca pictor bun, contra-admiralul Brosch și medicul Dr. Kepes.

Poșta administrației.

D lui P. L. în Vraniuș. Am primit la timp abonamentul, și ziarul vi-l-am expedat fără întrerupere. Reclamați la poștă.

BIBLIOGRAFIE

„Isvorul Precestei“, canon de rugăciune către Născătoarea de Dumneșeu, o carte folositoare tuturor creștinilor, estrasă din „Penticostar“. — Prețul 12 cr.

„Trei Doctori“, comedie într'un act, localizată din limba germană de Virginia A. Vlaicu. — Prețul 20 cr.

„Povești populare“, de cuprins moral culesse de S. Teodorescu-Chirileanu. — Prețul 8 cr.

„Pălăria Ceasornicului“, comedie într'un act de Mdm. Emile de Girardin, localizată de A. G. N. — Prețul 25 cr.

Toate patru se pot procura dela librăria Ciurcu din Brașov.

Curs complet de Limba franceză (Metoda I. Fetter.) de Arseniu Vlaicu, directorul școlii comerciale române din Brașov. Partea I. și II. A apărut în editura librăriei H. Zeidner în Brașov. — Prețul unui exemplar broș. fl. 1.20, legat fl. 1.40.

Librăria-editoare H. Zeidner vestește, că, atât la procurarea acestei cărți, cât și privitor la toate opurile scoase în editura sa, la comanda de fiecare 10 exemplare dă câte-un exemplar rabat. Așa, comandând 10 exemplare, se dau 11 exemplare, la 20 se dau 22; la 30 exemplare — 33 etc.

ULTIME ȘTIRI

Procesul Dreyfus

înaintea tribunalului militar din Rennes.

Luni, 7 c., s'a început în Rennes pertractarea revisurii procesului Dreyfus, orânduită de către Curtea de cassație. Afară de căpitanul, care figurează tot ca „acusat“, mai sunt de față ca martori următoarele persoane: generalii Mercier, Billot, Cavaignac, Chamoin și Zurlinden, adevăți toți miniștri de rebel de la începutul afacerii; pe urmă: subcolonelul Picquart; fostul president al Republicei în 1894, Casimir-Périer; câți-va alți generali și oficeri. Pertractarea se ține în marea sală a liceului.

Tribunalul e compus din un subcolonel, 3 majori și 2 căpitani; din partea guvernului ca comisar exmis e majorul Carrière, ear ca acuator public stă majorul Coupois.

Esterházy și amanta lui, d-na Pays nu's de față. Numărul ziaristilor, din țară și din străinătate, este aproape de 500. Nicăiri nu se produce nici cea mai mică demonstrațiune. Afuența publicului este enormă.

Dreyfus fu adus din închisoare la tribunal deja la 6 oare dimineața; la spatele lui șede un căpitan dela gendarmi.

După deschidere, presidentul adresează lui Dreyfus mai întâiu întrebările prealabile generale; din răspunsurile căpitanului reiese, că e numai de 30 ani, născut în Muhlhausen, Alsația.

După acestea, acuatorul public citește sentința Curții d: cassație, care a nimicit verdictul tribunalului militar din 1894 și a orânduit noua pertractare a procesului.

Urmează ascultarea mai multor martori; altera, la propunerea comisariului guvernial, se dă voie a pleca până vor fi chemați. Comisarul adaogă, că cercetarea dosarului secret va ține aproape 4 zile și se va întâmpla în ședința secretă a tribunalului; deslușiri necesare asupra actelor dosarului vor da gener. Chamoin și șeful de secțiune la ministerul de rebel, Paleologue. Aceștia nu vor fi ascultați ca martori.

După plecarea martorilor începe interogatoriul meritoric cu Dreyfus. Presidentul îi comunică în câteva cuvinte esența acușei și adaogă: Te fac atent, că poți spune tot ceea-ce vei crede ca necesar pentru apărarea D-Tale.

Adresând încă câte-va cuvinte apărătorilor, Demange și Labori, presidentul începe:

— Cunoști borderoul?

Dreyfus: Sunt nevinovat, dle colonel; și precum în 1894, și astăzi încă tot strig: sunt nevinovat! Că am răbdat până azi toate suferințele, am făcut-o numai fiindcă s nevinovat“.

Din șirul întrebărilor amănunțite ce urmau: eacă unele mai interesante:

Pres.: Făceai parte din secțiunea a treia la statul major general, când se făceau planurile opărării la graniță. Aveai cunoștință despre asta?

Dreyfus: Da, negreșit.

Pres.: Borderoul a fost confecționat pe la sfirșitul lui August (1894), ear D-ta ai petrecut prima jumătate a anului în secțiunea a treia.

Dreyfus: Tot ce se poate, dar borderoul nu l'am văzut nici odată.

Când i-se arată apoi borderoul, declară cu glas tare, că nu l'a scris. Tăgăduște mai multe învinuiri denunțate contra lui, spre pildă, că ar fi fost de față la manevrele din Muhlhausen, că ar fi încălecat un cal acolo, că ar fi vorbit cu un oficer de dragoni și i-ar fi arătat modelul puștii franceze din 1886.

Pr.: Adese-ori ai adresat întrebări indiscrete colegilor D-tale.

Dr.: Nu-i adevărat.

Pr.: Mai ales privitor la transporturile pe drum de fer.

Dr.: Nu-i adevărat.

Căpitanul nu recunoaște, că a călătorit la Bruxela. Privitor la femeia, care era bănuț de spionagiu și cu care Dreyfus avea relațiuni, căp. zice, că despre această bănuț auzise numai pe timpul procesului din 1894; de altfel, zice, maiorul Gendron, care m'a introdus la cea damă, trebuia să știe despre o astfel de bănuț.

Pr.: Te întâlneai cu atașatul militar german?

Dr.: Nici odată!

S'au mai întâmplat câteva incidente între president, acusatul și între apărători.

Marți, 8 August, începe cercetarea dosarului secret.

La ridicarea ședinței și peste tot nu s'a produs nici o manifestație.

„Le Matin“ publică o scrisoare a lui Esterházy către Carrière, comisarul guvernial, în care zice, că nu va veni la Rennes și repește, că „a intrat în contact cu atașatul militar Schwarzkoppen la porunca colonelului Sandherr (mort în 1893 R. „Tr. P.“) și că la îndrumarea lui a și scris borderoul“. La sfirșit spune, că prin desvîlirile sale face mare serviciu patriei.

ECONOMIE.

Grâne.

7 August.

	Arad:	B.-Pesta:
Grâu nou	fl. 7.70—8.10	fl. 8.90—9.20
Oct. „	—	8.70—9.10
Cucuruz Aug. „	4.45—4.65	8.45—8.49
vechiu „	—	4.60—5.25
Orz vechiu „	5.60—5.80	5.70—7.—
nou „	4.60—4.80	5.55—5.57
Săcară Aug. „	5.90—6.10	6.44—6.70
pe Oct. „	7.50—7.70	6.73—6.79
Ovăs Aug. „	4.70—4.80	5.85—6.00
Oct. „	—	5.87—5.88

Cursul pieții din Arad.

Din 2 Iulie n. 1898.

Hartie-monetă română	Cump. fl. 9-47	vând	9.51
Lire turcești	—	—	—
Imperiall (15 R. aur)	18.90	—	19.—
Ruble rusești 100 à	126.—	—	127.—
Galbeni	5.59	—	5.63
Napoleon-d'or	9.48	—	9.55
100 Marce germane	58.50	—	58.95
Livre sterling	11.90	—	12.50

Editor: Aurel Popovici-Barciann.

Redactor responsabil Ioan Russu Sîrbianu

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Vișări, novelete

Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.

Nr. 3—4. G. Coșbuc, Versuri și Proză, cu potretu autorului.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,

Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor, cu potretu autorului.

Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11—12. E. Hodoș, Căntece Bănățene, cu răspuns dlui Weigand

Nr. 13. E. Hodoș, Căntece Cătănești, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave, cu potr. autorului.

Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități.

Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.

Nr. 23—26. P. Drăgălina. Din Ist. Banatului Severin I.

Nrele viitoare: Din Istoria Bănatului Sev. de P. Drăgălina.

P. II. Severinul sub principii Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Înființarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872),

Partea I. a apărut.

Celelalte au să apară pe rând. *Cei ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim.*

Direcția.

Conferințele învățătoarești, este titlul unei cărți de 212 pagini apărută în tipografia arhidieceșană din Sibiu. Conferințele învățătoarești din arhidieceșană ortodoxă română a Transilvaniei ținute în 18/30 și 19/31 August 1898 sunt publicate de comisari consistoriali. La sfârșit se află trei lucruri mai bune și anume: „Istoricul treptelor formale, respective metodice, ale învățământului.” „Istoria naturală în școala populară” și „Remunerațiunile și pedepsele în școală”

„Vulturul”, unica foaie umoristică română ce apare în Oradea-Mare sub conducerea d-lui Iustin Ardelean deschide abonament pentru al II-lea semestru. Foaia e abundantă în cele mai bune ilustrațiuni, caricaturi originale, glume, anecdote populare, etc. Recomandăm cu toată căldura publicului nostru sprijinirea acestei foi care dela înființarea ei tot mereu progresează dezvoltând cu bun succes ramul umoristic în literatura noastră. Costul abonamentului de 6 fl pe un an și e a se abona del Administrațiunea „Vulturului” în Oradea Mare. (Nagyvárad)

Monografia comunei bisericești române gr.-or. din Cetatea Brașovului. Sub acest titlu și cu ocaziunea sfințirii bisericii nouă a Sft. Adormiri din Brașov-cetate părintele protopop, dl Bartolomeu Baiulescu a scos de sub tipar un op istoric local, care, compus pe baza unor documente (în număr de 118) originale de un interes nu numai local, ci și de interes general românesc, conține monografia acestei comune bisericești de la anul 1786 până în ziua de astăzi. Prețul acestui interesant volum de 276 pagini, tipărit pe hârtie fină, în octav mare, cu 11 ilustrațiuni, — este numai 1 fl. Opul se vinde în folosul bisericii și e depus spre vânzare: la librăria I. Curcu, la firma Nepoții Eremia, la episcopul bisericii Teodor Spudercă și la autorul, în Brașov.

Carte de bucate

A apărut în „Biblioteca noastră”

Poftă bună!

Carte de bucate de Zotti Hodoș atragem atențiunea cetitorilor asupra acestei cărți, care conține sub 420 de numere, peste 600 de rețete și anume cele mai bune rețete din bucătăria practică și moderna. Această carte să poate întrebuița în orice gospodărie românească. Partea cuprinde atât rețetele bucatelor celor mai simple cât și rețete de bucate mai complicate; și adică: Supe, Ciorbe, arsiete postate, rosoluri, aspicuri galantine, fripturi naționale și franțuzești, torte, parfouri înghețate, ceaiuri, lichieri etc. etc.

Prețul 70 cr. plus porto 5 cr. se afla de vânzare la Dna Zotti Hodoș. Caransebeș.

„Teoria Dramel”, valorosul op literar-didactic, scris de dl Dr. Iosif Blaga, zelosul profesor dela gimnasiul român gr.-or. din Brașov, se află de vânzare și la administrațiunea ziarului „Tribuna Poporului” în Arad, de unde se poate procura pentru prețul de fl. 1-80, plus portul postal de 5 cr la exemplar. — „Teoria Dramel” este, în adevăr, o carte de valoare, care cu plăcere și cu mult interes poate fi citită de fiecare membru al societății culte.

A apărut „LITURGIA sfântului Ioan Crisostom” de Nicolae Ștef, inv. în Arad, ediția II. pentru cor mixt, cu mai multe priceșne, irmoase, și un adaus de cântecuri naționale. — Prețul unui exempl. 4 fl pentru preparanți 2 fl. 50 cr. plus 10 cr. porto postal, ear' legat cu firme 50 cr. mai mult; se află de vânzare la administrațiunea „Tr. Pop.”

Tabloul (fotografie) celor cari au participat la adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor români din dreapta Murășului” ținută în Moneasa, este gata. El face cinste atelierului dlui Honisch din Arad. Cine voește să-l aibă, să se adreseze dlui Honisch István, Arad, Szabadságtér 3. Exemplarul costă 1 fl.

Gramatica Română, pentru învățământul secundar, de Ioan Petranu, profesor la seminariul român gr. or. din Arad. Partea I. Etimologia. A apărut în a doua ediție, ceea-ce încă dovedește valoarea acestui bun manual de școală și buna primire de care prima ediție s'a bucurat din partea celor competenți. — Prețul e 1 fl. și se poate procura dela autorul din Arad, în a cărui editură a apărut. — Manualul este aprobat și din partea ministrului educației de culte și instrucție publică.

Bibliografie. „Carol I”, dramă națională în cinci acte, de Traian Victor Teranu, a apărut în București în tipografia M. Tickes, și constituie o lectură interesantă. Ea se petrece în timpul războiului pentru independență (1877—78) și începe expunerea motivelor de războiu, decurgerea războiului și terminarea lui.

Cartea plugarilor de Ioan Georgescu costă 25 cr. se poate procura dela Tipografia „Aurora” din Gherla.

„Propedeutica filosofică” pentru învățământul secundar, de Gregoriu Fletosu, profesor la gimnasiul român din Năsăud. Partea I. Psihologia empirică, cu un adaus: bucăți de lectură psihologică. Prețul 80 cr. și se află de vânzare la autorul în Năsăud.

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe Quart. III respective semestrul II. 1899 la

„TRIBUNA POPORULUI”

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foil, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an fl. 10.—
Pe 1/2 an „ 5.—
Pe 1/4 an „ 2.50
Pe o lună „ 1.—

Pentru România și străinătate.

Pe un an franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foate pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagini: cele 4 pagini ale foil de zi, plus un adaus popular de 4 pagini.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI.”

La administrația

„Tribunei Poporului”

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

„Teoria dramei” de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.

„Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Prețul 2 fl. 50 cr.

„Lupta pentru drept” de Dr. R. Ihering traducere, de T. V. Păcățeanu Prețul 1 fl.

„Din vremuri apuse” de Iudita Secula, Prețul 50 cr.

„Juvenilia”, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.

„Vieritul”, de Petru Vancu. Prețul 60 cr.

„Pribeag”, de I. Sceopul. Prețul 75 cr.

La facerea comandelor, cari se vor efectua prompt, rugăm a se adauge și spesele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.”

„CONCORDIA”
Societate comercială pe acții,
Sibiu. 336 12—12
pune în vânzare
UN VIN EXCELENT
garantat curat, cu prețul de
40 cr. litrul!!
Se potrivește admirabil cu ape minerale!

Cumpărați și citiți!

„Din vremuri apuse”

amintiri din vremurile eroice ale vieții noastre naționale
de

Iudita Secula născută Truța.

Prețul 1 coroană.

Se poate comanda prin Administrațiunea ziarului
„Tribuna Poporului”